

Dosarul nr.3ra-942/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Dodon)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Nina Vascan
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Artima” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva hotărârii din 03 noiembrie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 18 octombrie 2017 SA „Artima” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta SA „Artima” a indicat că, în calitate de abonat, a încheiat cu SA „Apă-Canal Chișinău”, în calitate de prestator de servicii, contractul nr. 3-706-33 din 17 mai 1999 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate, conform căruia SA „Apă-Canal Chișinău” s-a obligat să presteze servicii de livrare a apei potabile prin bransamentul cu diametrul DU150 din strada Calea Ieșilor și recepționarea apelor uzate prin deversorul cu diametrul DU200 din strada Calea Ieșilor, iar SA „Artima” s-a obligat să achite costul apei consumate și evacuarea apei uzate.

La data 21 august 2012 SA „Artima” a încheiat cu SA „Apă-Canal Chișinău” contractul nr. 3-706-33/ps63 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Prin scrisoarea nr. 1200/4358 din 27 martie 2017 SA „Artima” a fost notificată despre rezilierea, începând cu 01 mai 2017, a contractului privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, încheiat la 21 august 2012.

Conform punctului 6.2 al contractului nominalizat, părțile contractante au dreptul să rezilieze unilateral contractul, declarând acest fapt cu o lună înainte și că începând cu 01 mai 2017 raporturile de recepționare și evacuare a apelor uzate vor fi reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației mediului, inclusiv Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, în care vor fi stabilite condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare, reieșind din particularitățile de producție a companiei reclamante.

Reclamanta SA „Artima” a indicat că la data de 10 iulie 2017 SA „Apă-Canal Chișinău” i-a expediat factura fiscală AAB nr. 4705905 din 30 iunie 2017 cu privire la achitarea sumei de 20 832,42 de lei pentru lunile mai și iunie 2017.

Referitor la factura fiscală AAB nr. 4705905 din 30 iunie 2017 în sumă de 20832,42 de lei, reclamanta a indicat că, în scopul determinării indicilor fizico-chimici din apele uzate și corespunderii calității lor normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA), la 16 mai 2017 SA „Apă-Canal Chișinău” a prelevat probe de ape uzate din „căminul de control” al SA „Artima” în condiții incorecte, or, căminul din care au fost prelevate probe, nu corespunde căminului și condițiilor necesare de prelevare a probelor, în lipsa persoanei responsabile și fără a preleva o probă paralelă cu titlu de mostră pentru SA „Artima”, pentru a putea efectua o analiză a apelor uzate la un laborator specializat.

La 17 iulie 2017 reclamanta SA „Artima” a indicat că a restituit factura fiscală AAB nr. 4705905 din 30 iunie 2017 pentru a fi reexaminată și recalculată, luând în considerație că prin scrisoarea nr. 9559 din 07 iulie 2017 SA „Artima” a fost avizată despre rezilierea contractului nr. 3-706-33/ps63 din 21 august 2012 privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Prin răspunsul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/13416 din 18 septembrie 2017, recepționat la 27 septembrie 2017, s-a anexat factura fiscală AAB nr. 4705905 din 30 iunie 2017 și s-a înaintat spre a fi achitată, menționându-se că factura este elaborată corect, în temeiul actelor legislative și normative în vigoare și urmează a fi achitată în termeni restrânși.

Referitor la factura fiscală seria AAB nr. 5819954 din 30 august 2017 în sumă de 4402,80 de lei, reclamanta a indicat că „Apă-Canal Chișinău” a întocmit-o la 30 august 2017 SA, având la bază rezultatele probelor de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare și prelevate la data de 24 august 2017, din „căminul de control”, ce aparține SA „Artima”, expediind-o la 07 septembrie 2017 spre achitare, fiind recepționată la 11 septembrie 2017.

Prin scrisoarea nr. 01-88 din 12 septembrie 2017, urmare a transmiterii Inspectoratului Ecologic de Stat a probei paralele prelevate la 24 august 2017, sigilată cu nr. 0028085, cu scopul verificării probei de apă uzată la capitolul depășirii concentrației maxim admisibile pentru apele uzate evacuate, a informat SA „Apă-Canal Chișinău” că rezultatele nu atestă depășiri.

Reclamanta consideră că calcularea sumei de 4402,80 de lei, înaintată spre plată SA „Artima”, este contrară rezultatelor obținute, corespunzător este ilegală, motiv din care urmează a fi modificată.

Referitor la factura fiscală seria AAB nr. 9102040 din 29 septembrie 2017 în sumă de 3324,19 lei, reclamanta a notat că SA „Apă-Canal Chișinău” a întocmit-o la 29 septembrie 2017 și a înaintat-o spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat.

Conform anexei 1 la factura nominalizată, la baza calculului pârâta a indicat proba de apă uzată (nr.1079) prelevată la 24 august 2017. A specificat că proba paralelă prelevată de către SA „Apă-Canal Chișinău” la 24 august 2017, sigilată cu nr. 0028085, transmisă SA „Artima” cu scopul verificării probei de apă uzată la capitolul depășirii concentrației maxim admisibile pentru apele uzate evacuate, a transmis-o Inspectoratului Ecologic de Stat.

Prin raportul de încercări a probelor de apă nr. 393 din 29 august 2017, Inspectoratul Ecologic de Stat nu a stabilit depășirea concentrației maxim admisibile la aceiași indici incluși în anexa 1 la factura fiscală seria AAB nr. 9094591 din 30 august 2017.

La 18 octombrie 2017 reclamanta SA „Artima” prin cererea prealabilă a solicitat pârâtei modificarea facturii fiscale seria AAB nr. 9102040 din 29 septembrie 2017, calculată în sumă de 3324,19 lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, cu recalcularea sumei incluse la tarif diferențiat, cu excluderea acesteia, or, lipsește depășirea concentrației maxim admisibile pentru apele uzate evacuate, luând în considerație rezultatele Inspectoratului Ecologic de Stat din raportul de încercări a probelor de apă nr. 393 din 29 august 2017.

Însă, prin răspunsul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/16633 din 17 noiembrie 2017, recepționat la 22 noiembrie 2017, ultima a menționat că nu a admis nici o eroare la capitolul veridicitatea rezultatelor probelor de ape uzate prelevate de la SA „Artima”, iar o eventuală analiză repetată a acelor probe de ape uzate nu poate fi efectuată, motiv din care factura fiscală seria AAB nr. 9102040 în sumă de 3324,19 lei, este elaborată în baza prevederilor actelor legislative și normative în vigoare și urmează a fi achitată.

În argumentarea necorectitudinii și concentrației eronate a analizelor care au stat la baza întocmirii anexei 1 la factura fiscală seria AAB nr. 9102040 în sumă de 3324,19 lei, reclamanta a indicat că rezultatele obținute la aceiași indici (ingredienti) de la laboratorul de alternativă și laboratorul SA „Apă-Canal Chișinău” diferă considerabil.

În acest sens, reclamanta a consemnat indicii consumului chimic de oxigen, mg/dm³ : 476,44 (laboratorul de alternativă), norma fiind 500, 940,00 (laboratorul SA „Apă-Canal Chișinău”); consumul biochimic de oxigen în 5 zile (CBO85) mg/dm³ : 226 (laboratorul de alternativă), norma fiind 225, 380 (laboratorul SA „Apă-Canal Chișinău”); fosfor total (Ptotal) mg/dm³ : 3,5 (laboratorul de alternativă) norma fiind 5, 6,3 (laboratorul SA „Apă-Canal Chișinău”); produse petroliere, mg/dm³ : 1,4 (laboratorul de alternativă) norma fiind 2,5, 30,40 (laboratorul SA „Apă-Canal Chișinău”).

Reclamanta consideră ca fiind ilegală factura AAB nr. 9102040 în sumă de 3324,19 lei, or, calculul contravine rezultatelor confirmate prin raportul de încercări a probelor de apă nr. 393 din 29 august 2017 a Inspectoratului Ecologic de Stat.

Or, calcularea sumei de 3324,19 lei, înaintată spre plată SA „Artima”, este contrară rezultatelor obținute, corespunzător este ilegală, motiv din care urmează a fi modificată.

Referitor la factura fiscală seria AAC nr. 0418735 din 27 octombrie 2017, în sumă de 3270,58 de lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat, reclamanta a indicat că a înaintat pârâtei o cerere

prealabilă invocând ilegalitatea calculului inclus în anexa 1 la factura fiscală seria AAC nr. 0418735 în sumă de 3270,58 de lei.

Prin cererea prealabilă reclamanta a restituit pârâtei factura fiscală cu seria AAC nr. 0418735 în sumă de 3270,58 de lei, solicitând modificarea ei.

Prin răspunsul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/17940 din 12 decembrie 2017, recepționat la 15 decembrie 2017, ultima a menționat că își menține poziția referitor la corectitudinea aplicării rezultatelor analizelor efectuate în cadrul laboratorului SA „Apă-Canal Chișinău” pentru calcularea serviciului de canalizare în cazul depășirii normelor CMA, expusă în scrisoarea nr. 1200/16633 din 17 noiembrie 2017, motiv din care factura fiscală cu seria AAC nr. 0418735 din 27 octombrie 2017 a fost elaborată în baza prevederilor actelor legislative și normative în vigoare și urmează a fi achitată.

În argumentarea necorectitudinii și concentrației eronate a analizelor, care au stat la baza întocmirii Anexei 1 la factura fiscală seria AAC nr. 0418753 din 27 octombrie 2017 calculată în sumă de 3270,58 de lei, reclamanta SA „Artima” a menționat că rezultatele obținute la aceiași indici de la laboratorul de alternativă și laboratorul SA „Apă-Canal Chișinău” diferă considerabil, spre exemplu: consumul chimic de oxigen, mg/dm³ : 476,44 (laborator de alternativă), norma fiind 500, 940,00 (laborator SA „Apă-Canal Chișinău”); consumul biochimic de oxigen în 5 zile (CBOS) mg/dm³ : 226 (laborator de alternativă), norma fiind 225, 380 (laborator S.A. „Apă-Canal Chișinău”); fosfor total mg/dm³ : 3,5 (laborator de alternativă) norma fiind 5, 6,3 (laborator S.A. „Apă-Canal Chișinău”); produse petroliere, mg/dm³ : 1,4 (laborator de alternativă), norma fiind 2,5, 30,40 (laborator SA „Apă-Canal Chișinău”).

Reclamanta optează că este ilegală factura AAC nr. 0418735 din 27 octombrie 2017 calculată în sumă de 3270,58 de lei, or, calculul contravine rezultatelor confirmate de Inspectoratul Ecologic de Stat prin raportul de încercări a probelor de apă nr. 393 din 29 august 2017, iar calcularea sumei de 3270,58 lei, înaintată spre plată SA „Artima”, este contrară rezultatelor obținute, motiv din care urmează a fi modificată.

Referitor la factura fiscală seria AAD nr. 0254730 din 28 noiembrie 2017, în sumă de 4637,78 de lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat, reclamanta a indicat că la data de 20 decembrie 2017, a înaintat pârâtei o cerere prealabilă, invocând ilegalitatea calculului în sumă de 4637,78 de lei inclus în anexa 1 la factura fiscală seria AAD nr. 0254730 din 28 noiembrie 2017.

Reclamanta a menționat că a restituit factura fiscală seria AAD nr. 0254730 din 28 noiembrie 2017 în sumă de 4637,78 de lei, pentru a fi modificată în partea calculului, cu recalcularea sumei incluse la tarif diferențiat, cu excluderea acesteia, or, lipsește depășirea concentrației maxim admisibile pentru apele uzate evacuate, reieșind din rezultatele obținute urmare a verificării de către Inspectoratul Ecologic de Stat a probei paralele prelevate de către SA „Apă-Canal Chișinău” la 24 august 2017, sigilată cu numărul 0028085.

Prin răspunsul evaziv din 18 ianuarie 2018, recepționat la 23 ianuarie 2018, SA „Apă-Canal Chișinău” s-a eschivat de a examina cererea înaintată, invocând că s-a expus prin răspunsurile anterioare, motiv din care reclamanta se consideră îndreptățită de a se adresa în instanța de judecată.

Referitor la factura fiscală seria AAD nr. 5082500 din 29 decembrie 2017 în sumă de 5307,98 lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, de tarif diferențiat, reclamanta a indicat că la data de 24 ianuarie

2018 a înaintat pârâtei o cerere prealabilă invocând ilegalitatea calculului inclusiv în anexa 1 la factura fiscală. Prin cererea prealabilă reclamanta a restituit pârâtei factura fiscală cu seria AAD nr.5082500 din 29 decembrie 2017 în sumă de 5307,98 de lei, solicitând modificarea acesteia.

Prin răspunsul evaziv al pârâtei cu nr.1200/1650 din 23 februarie 2018, recepționat la 02 martie 2018, ultima s-a eschivat de a examina cererea înaintată, invocând că s-a expus prin răspunsurile anterioare și a refuzat modificarea facturii fiscale cu seria AAD nr. 5082500 din 29 decembrie 2017.

Referitor la factura fiscală seria AAD nr. 5090840 din 31 ianuarie 2018 în sumă de 3699,50 lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat, reclamanta SA „Artima” prin cererea prealabilă a restituit-o SA „Apă-Canal Chișinău” pentru a fi modificată în partea calculului care îl consideră ilegal.

Menționează reclamanta că din răspunsul evaziv al pârâtei cu nr. 1200/2398 din 23 martie 2018, recepționat la 27 martie 2018, ultima s-a eschivat de a examina cererea înaintată, invocând că s-a expus prin răspunsurile anterioare și a refuzat modificarea facturii fiscale seria AAD nr. 5090840 din 31 ianuarie 2018 în sumă de 3699,50 de lei.

Referitor la factura fiscală seria AAD nr. 7284732 din 28 februarie 2018 în sumă de 3753,12 lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat, prin cererea prealabilă expediată pârâtei la 27 martie 2018, recepționată la 28 martie 2018, reclamanta a restituit-o pârâtei pentru a o modifica în partea calculului care îl consideră ilegal, iar în termenul legal nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

Reclamanta a specificat și referitor la factura fiscală seria AAD nr. 9712763 din 30 martie 2018 în sumă de 2895,26 lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat, că prin cererea prealabilă expediată pârâtei la 24 aprilie 2018, recepționată la 26 aprilie 2018, a restituit-o pârâtei, pentru a fi modificată în partea calculului care îl consideră ilegal.

Referitor la factura fiscală seria AAE nr. 1457384 din 30 aprilie 2018 în sumă 2332,30 de lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat, prin cererea prealabilă din 05 iunie 2018 expediată pârâtei, a restituit-o pentru a fi modificată în partea calculului care îl consideră ilegal, iar răspuns la cererea prealabilă nu a primit.

Referitor la factura fiscală seria AAE nr. 1460305 din 30 mai 2018 în sumă de 5656,49 de lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat, reclamanta prin cererea prealabilă expediată a restituit-o pârâtei, pentru modificare în partea calculului care îl consideră ilegal.

Prin răspunsul său pârâta a refuzat modificarea facturii fiscale seria AAE nr. 1460305 din 30 mai 2018.

Referitor la factura fiscală seria AAE nr. 5426760 din 29 iunie 2018 în sumă de 1983,79 de lei, înaintată spre achitare pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate, la tarif diferențiat, reclamanta prin cererea prealabilă din 18 iunie 2018 a restituit-o pârâtei, pentru a fi modificată în partea calculului pe care îl consideră ilegal, iar prin răspunsul din 15 august 2018 a fost respinsă cererea prealabilă.

Reclamanta a invocat că necătând la faptul rezilierii contractului privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 3-706-33/ps63 din 21 august 2012, încheiat între SA „Apă-Canal Chișinău” și SA „Artima”, potrivit căruia a fost

stabilită și coordonată modalitatea de calcul, coeficientul și condițiile de plată pentru serviciul recepționarea și epurarea apelor uzate, SA „Apă-Canal Chișinău” a prestat în continuare SA „Artima” servicii în baza contractului nr. 3-706-33 din 17 mai 1999 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate. A indicat că părțile nu au semnat acorduri bilaterale/contracte pentru a stabili condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare, reieșind din particularitățile de producție ale SA „Artima”.

Astfel, reclamanta SA „Artima” consideră că nu i se poate imputa neîncheierea unui alt contract cu SA „Apă - Canal Chișinău” or, pârâta de sine stătător a informat intenția de semnare a unui acord bilateral, fapt ce nu a avut loc.

Reclamanta a precizat că urmau a fi aplicate prevederile Legii nr. 1540 din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului, întrucât contractul nr. 3-706-33 din 17 mai 1999 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate, încheiat între SA „Artima” și pârâta SA „Apă-Canal Chișinău”, nu prevede formula și metodologia de calcul a tarifelor diferențiate, iar serviciul menționat în facturile fiscale contestate, în baza căruia se percepe tariful diferențiat, în fapt nu este prestat de către pârâta SA „Apă-Canal Chișinău”. Respectiv, la moment între SA „Artima” și SA „Apă-Canal Chișinău” nu este încheiat niciun contract cu privire la recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, or, Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, la care face trimitere pârâta, nu reglementează metodologia de calcul a tarifelor diferențiate. Reieșind din lipsa clauzelor contractuale menționate privind indicii normativi, SA „Apă-Canal Chișinău” urma să aplice normele Legii nr. 1540 din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului, în care este prevăzut în mod expres, prin prisma art. 14, că plata pentru poluarea mediului se face la bugetul de stat. Însă, contrar acestor prevederi legale SA „Apă-Canal Chișinău” a aplicat Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare. În lipsa unei formule a tarifului diferențiat pentru deversarea apelor uzate cu concentrație maxim admisibilă, SA „Apă-Canal Chișinău” a stabilit în mod unilateral tariful diferențiat, modalitatea de calcul a tarifului diferențiat, nefiind reglementată de o normă legală sau normativă.

Reclamanta SA „Artima” considera relevantă și scrisoarea SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/17368 din 30 noiembrie 2017 adresată Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova cu privire la propunerile de modificare a unor prevederi din Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisa pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, în conținutul căreia SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat că, Anexa nr. 6 la Regulamentul nominalizat își va modifica denumirea prin introducerea după cuvântul „localității” a următoarei expresii: „și metoda de calcul a coeficientului la tariful pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate, precum și a tarifului diferențiat”. „Anexa nr. 6 la Regulament va fi completată după tabelul nr. 2, după cum urmează: tariful diferențiat se calculează conform formulei: $T.D.=P*\sum(Cr(i)/Cn(i)-1)$ ”.

Reclamanta a indicat că prin scrisoarea nominalizată se confirmă că până la moment nu a fost aprobată o formulă de calcul a tarifelor diferențiate, iar calculul efectuat de către SA „Apă-Canal Chișinău” este unul unilateral și nefiind aprobat în mod oficial, nu poate fi aplicat.

În opinia reclamantei, pentru soluționarea litigiului este relevantă și decizia Consiliului Concurenței nr. APD35/17-64 din 13 septembrie 2019, potrivit căreia SA „Apă-Canal

Chișinău” i-a fost aplicată amendă pentru încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin aplicarea diferențiată și arbitrară a coeficienților la stabilirea tarifelor diferențiate/plăților suplimentare pentru depășirea CMA în apele uzate evacuate.

Prin decizia respectivă, Plenul Consiliului Concurenței a constatat că SA „Apă-Canal Chișinău” fiind unicul operator ce prestează serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare în orașul Chișinău, deține o poziție abuziv dominantă pe piață și prin urmare, aplică discriminatoriu tarifele în mod diferit față de agenții economici, în lipsa unui contract privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Astfel, agentul economic, la caz SA „Apă-Canal Chișinău”, impune în mod abuziv altor întreprinderi de același nivel tarif diferențiat pentru serviciul de recepționare în sistemul municipal de canalizare a apelor uzate, fapt absolut inadmisibil în condițiile Legii nr. 1540 din 25 februarie 1998 cu privire la poluarea mediului.

De asemenea, reclamanta SA „Artima” a indicat că în decizia Consiliului Concurenței se menționează că, anterior SA „Apă-Canal Chișinău” a fost preavizată și de către Consiliul Administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Consumatorilor, care prin Hotărârea nr. CCE-34-11/45 a constatat că sunt ilegale acțiunile acesteia privind impunerea și înaintarea plăților suplimentare mărite pentru preepurarea apelor uzate cu încălcarea prevederilor art. 6 lit. a) a Legii nr. 1103 din 30 iunie 2000 cu privire la protecția concurenței, încălcare abuzivă care a fost depistată încă începând cu anul 2012.

Reclamanta SA „Artima” a solicitat anularea facturilor fiscale emise de SA „Apă-Canal Chișinău” seria AAB nr. 4705905 din 30 iunie 2017 în sumă de 20832,42 de lei, seria AAB nr. 5819954 din 30 august 2017 în sumă de 4402,80 de lei, seria AAB nr. 9102040 din 29 septembrie 2017 în sumă de 3324,19 lei, seria AAC nr. 0418735 din 27 octombrie 2017 în sumă de 3270,58 de lei, seria AAD nr. 0254730 din 28 noiembrie 2017 în sumă de 4637,78 de lei, seria AAD nr. 5082500 din 29 decembrie 2017 în sumă de 5307,98 de lei, seria AAD nr. 5090840 din 31 ianuarie 2018 în sumă de 3699,50 de lei, seria AAD nr. 7284732 din 28 februarie 2018 în sumă de 3753,12 lei, seria AAD nr. 9712763 din 30 martie 2018 în sumă de 2895,26 de lei, seria AAE nr. 1457384 din 30 aprilie 2018 în sumă de 2332,30 de lei, seria AAE nr. 1460305 din 30 mai 2018 în sumă de 5656,49 de lei, seria AAE nr. 5426760 din 29 iunie 2018 în sumă de 1983,79 de lei, precum și încasarea de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul SA „Artima” a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 03 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă acțiunea depusă de SA „Artima” împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată. Au fost anulate următoarele facturi fiscale, emise de SA „Apă-Canal Chișinău”: seria AAB nr. 4705905 din 30 iunie 2017, în sumă de 20832,42 de lei; seria AAB nr. 5819954 din 30 august 2017, în sumă de 4402,80 de lei; seria AAB nr. 9102040 din 29 septembrie 2017, în sumă de 3324,19 lei; seria AAC nr. 0418735 din 27 octombrie 2017, în sumă de 3270,58 de lei; seria AAD nr. 0254730 din 28 noiembrie 2017, în sumă de 4637,78 de lei; seria AAD nr. 5082500 din 29 decembrie 2017, în sumă de 5307,98 de lei; seria AAD nr. 5090840 din 31 ianuarie 2018, în sumă de 3699,50 de lei; seria AAD nr. 7284732 din 28 februarie 2018, în sumă de 3753,12 lei; seria AAD nr. 9712763 din 30 martie 2018, în sumă de 2895,26 de lei; seria AAE nr. 1457384 din 30 aprilie 2018, în sumă de 2332,30 de lei; seria AAE nr. 1460305 din 30 mai 2018, în sumă de 5656,49 de lei; seria AAE nr. 5426760 din 29 iunie 2018, în sumă de 1983,79 de lei. Totodată, s-a dispus încasarea din contul SA „Apă-Canal

Chișinău” în beneficiul SA „Artima” cheltuieli de judecată suportate în sumă de 9 000 de lei.

La 19 noiembrie 2020 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus apel împotriva hotărârii din 03 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de SA „Artima” (f.d. 166 vol II).

La 28 decembrie 2020 SA „Apă-Canal Chișinău” a prezentat motivarea apelului. (f.d. 189 vol. II).

Hotărârea motivată a primei instanțe a fost notificată apelantei SA „Apă-Canal Chișinău” la data de 16 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, atașat la materialele cauzei (f.d. 184 vol. II). Astfel, Curtea de Apel Chișinău corect a apreciat ca fiind depus în termen apelul de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Prin decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva hotărârii din 03 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În susținerea concluziei enunțate, instanța de apel a indicat că, conform pct. 69 din Regulamentul-cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deservire a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, aprobat prin Ordinul Departamentului Construcții și Dezvoltare al Teritoriului al Republicii Moldova, nr. 40 din 18 februarie 2005, prelevarea probelor de apă uzată se efectuează în orice timp al zilei și nopții prin prelevarea unei singure probe și în care indicatorii de calitate din proba dată nu trebuie să depășească valorile limită indicate în acordul de racordare; prelevarea probelor se efectuează în prezența personalului responsabil al agentului economic. În caz de refuz al prezenței personalului responsabil, de stânjenirea accesului liber pe teritoriul agentului economic sau în caz de refuz de semnare al actului de prelevare a probelor, reprezentantul întreprinderii „Apă-Canal” întocmește un act unilateral care servește drept bază pentru penalizarea agentului economic; indicatorii de calitate a apelor uzate se determină în laboratorul specializat al întreprinderii „Apă-Canal” sau în orice laborator specializat autorizat, cu înregistrarea rezultatelor controlului în registre speciale, care sunt păstrate cel puțin 5 ani. Analizele chimice și sanitaro-biologice se efectuează conform standardelor în vigoare cu utilizarea metodelor acordate cu organele de protecție a mediului și supraveghere sanitaro-epidemiologică; în caz de neconcordanță a rezultatelor analizelor înfăptuite, e posibilă executarea repetată a lor de către laboratorul „Apă-Canal” în prezența reprezentantului agentului economic; rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sânt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele, iar în cazul prelevării a mai multor probe în aceeași lună – valabilitatea analizelor pentru sancțiuni este determinată de timpul dintre două prelevări adiacente.

Astfel, prin raportul nr. 229 de încercări a probelor de apă, efectuat de Inspectoratul Ecologic de Stat Agenția Ecologică Chișinău, Centru Investigații Ecologice, la obiectul încercării SA „Artima”, începând cu 12 iulie 2018 până la 18 iulie 2018 au fost prelevate probe de ape uzate în scopul determinării indicilor fizico-chimici din apele uzate și corespunderii calității lor normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA), fiind întocmit tabelul rezultatelor încercărilor probelor de apă cu data de 18 iulie 2018 (f.d. 33, vol. II).

Totodată, a fost efectuat un tabel de prezentare a datelor analizei apelor uzate efectuate de laboratorul Agenției Ecologie Chișinău și laboratorului SA „Apă-Canal Chișinău”, cu compararea paralelă a indicilor (f.d. 34, vol. II).

În acest sens, instanța de apel a reținut că potrivit proceselor-verbale nr. 3 din 16 mai 2017 și nr. 1218 din 24 august 2017 de prelevare a probelor de ape uzate din căminul de control, în scopul determinării indicilor fizico-chimici din apele uzate și corespunderii calității lor normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA), a fost prelevată proba unică în volum de 2 și 2,82 l, astfel, rezultatul indicatorilor de calitate fiind valabil doar pentru luna în care a fost prelevată proba, adică doar pentru lunile mai și august.

Totodată, de către Inspectoratul Ecologic de Stat Agenția Ecologică Chișinău Centrul Investigații Ecologice, a fost efectuat raportul de încercări a probelor de apă nr. 393 din 28 august 2017.

La fel, au fost comparate rezultatele laboratorului SA „Apă-Canal Chișinău” și laboratorului Inspectoratului Ecologic de Stat Agenția Ecologică Chișinău Centrul Investigații Ecologice, fiind constatat că rezultatele obținute atestă că indicii se încadrează și nu depășesc CMA, fiind doar puțin mărită la CBO cu K efectiv de 0,0044.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a apreciat că prima instanța corect a ajuns la concluzia despre ilegalitatea facturilor fiscale emise de către SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care s-a aplicat tariful diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxim admise în apele uzate în adresa SA „Artima” pentru lunile iunie-decembrie 2017 și ianuarie-iunie 2018. Or, legea expres prevede că rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele. Totodată, facturile nominalizate nu descifrează temeiul efectuării calculului coeficientului la tarif pentru aplicarea tarifului diferențiat pentru depășirea concentrațiilor maxim admisibile în apele uzate. Reieșind din faptul că, la emiterea facturilor contestate SA „Apă-Canal Chișinău” nu a ținut cont de prevederile legale enunțate, Colegiul a apreciat ca fiind corecte concluziile instanței de fond privind ilegalitatea facturilor fiscale, emise de SA „Apă-Canal Chișinău”, deoarece în baza procesului-verbal specificat supra, putea fi aplicat tariful diferențiat doar pentru luna în care au fost prelevate probele de apă, nu ulterior, fapt constatat în cazul din speță.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apelantei, că prima instanța arbitrar a concluzionat că calcularea tarifelor diferențiate nu se încadrează nici unei situații stabilite expres de art. 22 alin. (18) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare și că probele prezentate de SA „Apă-Canal Chișinău” demonstrează că părțile au stabilit relații contractuale prin semnarea Contractului pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate, nr. 370633 din 17 mai 1999. Or, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (18) din Legea nr. 322 din 30 noiembrie 2018 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare (în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată), în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu – conform modalității stabilite prin Legea nr. 1540 din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative în vigoare.

Astfel, în virtutea art. 22 alin. (18) Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, SA „Apă-Canal Chișinău” ar avea dreptul să calculeze tarife diferențiate, în

situațiile strict prevăzute de legislația în vigoare, și anume, din conținutul legii rezultă că exercitarea acestui drept poate apărea fie în situația existenței unui contract semnat între părți și, doar conform modalității prevăzute de Legea privind plata pentru poluarea mediului. În timp ce, din materialele dosarului rezultă că la data eliberării facturilor contestate, între părțile în litigiu nu exista un contract valabil, deoarece prin scrisoarea nr. 1200/4358 din 27 martie 2017, intimatul a fost notificat despre rezilierea începând cu 01 mai 2017 a contractului privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți din 21 august 2012 (f.d. 102, vol. I).

Conform punctului 6.2 al contractului, părțile contractuale au dreptul să rezilieze unilateral contractul, declarând acest fapt cu o lună înainte și că începând cu 01 mai 2017 raporturile de recepționare și evacuare a apelor uzate vor fi reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației mediului, inclusiv Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, în care vor fi stabilite condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare, reieșind din particularitățile de producție a companiei reclamante. Însă, un astfel de acord bilateral semnat de părți, la materialele dosarului lipsește.

Instanța de apel a considerat irelevante trimiterile apelantei la prevederile pct. 3.1.3; 3.2.3: 3.2.1 și 5.4 din contractul nr. 370633 din 17.05.1999. Or, din prevederile art. 7 și art. 35 ale Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, rezultă că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a Republicii Moldova, printre alte atribuții, aprobă tarifele pentru serviciul public de alimentare cu apă potabilă, canalizare, epurare, serviciile auxiliare, alimentare cu apă tehnologică.

Iar, conform art. 131 coroborat cu art. 14 alin. (5) din Legea nr. 326 din 28 iunie 2001 serviciilor publice de gospodărie comunală, reglementarea tarifelor la serviciile publice de gospodărie comunală furnizate/prestate în mod centralizat, este prerogativa ANRE și a autorităților administrației publice locale, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

În conformitate cu pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 767 din 11 august 1997 cu privire la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, una din funcțiile principale ale Agenției este elaborarea și prezentarea spre aprobare Guvernului a metodologiei de calculare a tarifelor la energia electrică, termică și gaze, precum și supravegherea corectitudinii calculării tarifelor și aprobarea lor în conformitate cu condițiile prevăzute în licențele pentru producerea, transportarea, distribuția și furnizarea energiei electrice, energiei termice și a gazelor, astfel încât titularii de licențe să opereze pe piață în baza eficienței economice și tehnice, a solvabilității financiare și a satisfacerii cererii consumatorilor.

Potrivit pct. 51 din Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, nr. 741 din 18 decembrie 2014, cu privire la aprobarea Metodologiei de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru serviciul public de alimentare cu apă, de canalizare și epurare a apelor uzate, operatorul prezintă solicitarea de modificare a tarifelor în termen de până la 1 martie a fiecărui an calendaristic.

Punctul 50 lit. lit. a)-c) din aceeași Hotărâre, prevede că tarifele pentru serviciile publice de alimentare cu apă tehnologică, de alimentare cu apă potabilă, pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate se determină de către operatori, pentru fiecare an de reglementare în conformitate cu prezenta Metodologie și se prezintă: Consiliilor locale – pentru examinare și aprobare, și Agenției – spre examinare, avizare și aprobare, a

tarifelor pentru serviciul public de alimentare cu apă potabilă și pentru serviciul public de canalizare și epurare a apelor uzate furnizate de operatori la nivel de regiune, raion, municipiu și oraș.

Potrivit art. 7 lit. k) din Legea nr. 322 din 30 noiembrie 2018 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică aprobă tarife pentru serviciul public de alimentare cu apă tehnologică furnizat de operatori la nivel de regiune, raion, municipiu și oraș.

Conform art. 22 alin. (18) Legea nr. 322 din 30 noiembrie 2018 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu – conform modalității stabilite prin Legea nr. 1540 din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative în vigoare.

Din normele legale enunțate, instanța de apel a concluzionat că, unicul operator ce prestează serviciul public de alimentare cu apă și canalizare în municipiul Chișinău, este SA „Apă-Canal Chișinău”, iar unicul act normativ care reglementează aplicarea tarifelor pentru serviciile de canalizare și epurare a apelor uzate este Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 741 din 18 decembrie 2014, cu privire la aprobarea Metodologiei de determinare, aprobare și aplicare a tarifelor pentru serviciul public de alimentare cu apă, de canalizare și epurare a apelor uzate. Prin urmare, prima instanța corect a invocat că anume Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică este unicul organ, căruia legiuitorul i-a delegat dreptul de a aproba tarife pentru serviciul public de alimentare cu apă tehnologică furnizat de operatori la nivel de regiune, raion, municipiu și oraș. Prin urmare, operatorul SA „Apă-Canal Chișinău” nu poate pretinde exercitarea unui asemenea drept.

Instanța de apel a stabilit că, prin prisma art. 22 alin. (18) Legea nr. 322 din 30 noiembrie 2018 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, SA „Apă-Canal Chișinău” ar avea dreptul să calculeze tarife diferențiate, în situațiile strict prevăzute de legislația în vigoare, și anume, din conținutul legii rezultă că exercitarea acestui drept poate apărea fie în situația existenței unui contract semnat între părți și doar conform modalității prevăzute de Legea privind plata pentru poluarea mediului. Însă, calcularea tarifelor diferențiate de către părțile în prezenta speță, nu se încadrează în niciuna din situațiile stabilite expres de norma legală. Or, în condițiile în care după rezilierea contractului privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți nr. 3-706-33/ps63 din 21 august 2012, nu a fost încheiat un acord bilateral, despre care SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat în scrisoarea nr. 1200/4358 din 27 martie 2017 - notificarea despre rezilierea contractului, apelantul nu a fost în drept să oblige SA „Artima” să achite în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” pentru depășirea normativelor CMA a substanțelor poluante în apele uzate. În lipsa unui acord între SA „Apă-Canal Chișinău” și SA „Artima”, care urma a fi încheiat după rezilierea contractului nr. 3-706-33/ps63 din 21 august 2012, raporturile juridice urmau a fi reglementate de Legea nr. 1540 din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului, întrucât contractul nr. 3-706-33 din 17 mai 1999 pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate, încheiat între SA „Artima” și SA „Apă-Canal Chișinău”, nu prevede formula și metodologia de calculare a

tarifelor diferențiate, iar serviciul menționat în facturile fiscale contestate, în baza căruia se percepe tariful diferențiat, în fapt nu este prestat de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, reieșind din lipsa clauzelor contractuale privind indicii normativi (condițiile de deversare) că, SA „Apă-canal Chișinău” urma să aplice normele din Legea nr. 1540 din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului, în care este prevăzut expres, prin prisma art. 14, că plata pentru poluarea mediului se face la bugetul de stat. Însă, contrar acestor prevederi legale SA „Apă-Canal Chișinău” a aplicat Legea nr. 322 din 30 noiembrie 2018 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a reținut ca fiind corecte argumentele instanței de fond că, la moment nici un act normativ nu reglementează metodologia de calcul a tarifelor diferențiate, astfel SA „Apă-Canal Chișinău” fiind unicul prestator pe piață a serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate, a impus inechitabil tarife diferențiate societății reclamante.

Subsecvent, instanța de apel a evidențiat că conform art. 14 coroborat cu art. 9 și art. 2 din Legea nr. 1540 din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului, subiecții prezentei legi sânt obligați să calculeze de sine stătător plățile pentru poluarea mediului prevăzute la art. 6, 9 și 10, să achite la bugetul de stat plățile corespunzătoare și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat darea de seamă respectivă, utilizând, în mod obligatoriu, metode automatizate de raportare electronică în condițiile stipulate la art. 187 alin. (21) Cod fiscal. Forma și modul de completare a dării de seamă se aprobă de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că în lipsa unei formule legale de calcul a tarifului diferențiat pentru deversarea apelor uzate cu concentrație maxim admisibilă, SA „Apă-Canal Chișinău” nu este în drept în mod unilateral să stabilească și să impună spre achitare agenților economici acest tarif, în situația în care nu este reglementată de nici o normă de drept.

Instanța de judecată a reținut că apelanta SA „Apă-Canal Chișinău” nu a dovedit prin probe pertinente și concludente legalitatea modalității de calculare/determinare a tarifului diferențiat aplicat în cazul depășirii concentrației maxime admisibile în apele uzate și evacuate în sistemele publice de canalizare.

Curtea de Apel Chișinău a considerat că în circumstanțele în care s-a stabilit temeinicia acțiunii înaintate de SA „Artima”, prin prisma prevederilor art. 96 Cod de procedură civilă în coroborare cu art. 195 Cod administrativ, instanța de fond întemeiat a concluzionat că reclamanta SA „Artima” poate beneficia de dreptul său procedural de compensare din contul SA „Apă-Canal-Chișinău” a cheltuielilor de asistență juridică suportate de reclamantă. Or, interesele SA „Artima” în prezentul proces au fost reprezentate de avocatul Igor Selchin, fapt confirmat prin mandatul avocațial seria MA nr. 1161165 din 17 octombrie 2017. Iar, cheltuielile suportate se confirmă prin ordinele de plată nr. 461 din 22 decembrie 2017 (f.d. 135, vol. II) și nr. 102 din 20 martie 2018 (f.d. 136, vol. II).

La 07 iunie 2021 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus recurs împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 26 august 2021 a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de SA „Artima”.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat prevederile art. 22 (18) al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, că în cazul în care volumul substanțelor în suspensie,

consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu - conform modalității stabilite prin Legea nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative în vigoare.

În opinia recurente SA „Apă-Canal Chișinău”, norma citată nu instituie obligația operatorului, SA „Apă-Canal Chișinău” de a încheia cu SA „Artima” un contract distinct - contract cu privire la recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, dar indică asupra necesității existenței unui raport juridic de recepționare a apelor uzate, or acest raport juridic se întemeiază anume pe clauzele contractului pentru livrarea apei și recepționarea apelor uzate, nr.370633, potrivit căruia SA „Artima” are obligația, conform pct. 3.2.3, să nu depășească normativele concentrației maxim admisibile de poluare a apelor uzate la scurgerea în sistemul municipal de canalizare. Intimata nu dispune de stație locală de epurare a apelor uzate, deși cadrul normativ în vigoare instituie față de consumatorii alții decât cei casnici obligația epurării locale a apelor uzate, astfel încât în punctul de control să fie asigurată respectarea condițiilor prevăzute în avizul de bransare/racordare eliberat de operator, în contractul de furnizare a serviciilor, precum și în normativele de evacuare, cu respectarea CMA - pct. 10 din Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.950 din 25 noiembrie 2013.

De asemenea, SA „Apă-Canal Chișinău” nu este de acord cu decizia Curții de Apel și cu hotărârea primei instanțe și în partea încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 9000 de lei, pe care le consideră exagerate.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 01 iunie 2021, fiind notificată recurente SA „Apă-Canal Chișinău” la data de 24 august 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei (f.d.31 vol. III).

Astfel, recursul depus la data de 26 august 2021, de către SA „Apă-Canal Chișinău” este în termen.

La data de 17 septembrie 2021, în adresa intimatei SA „Artima” a fost expediată copia recursului depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.46 vol. III), însă intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports

1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh

Nicolae Craiu